

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **J. B.**, právně zastoupené JUDr. Dagmar Jahnovou, advokátkou se sídlem Nový Jičín, Generála Hladě 4, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.9.2009 číslo X, o nároku na plný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.9.2009 číslo X **se z r u š u j e** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na nákladech řízení k rukám právní zástupkyně **JUDr. Dagmar Jahnové**, advokátky se sídlem Nový Jičín, Gen. Hladě 4 částku **1.600,- Kč**, ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala včas žalobu proti žalované České správě sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ). Domáhala se přezkoumání rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.9.2009 číslo X. Uvedla, že s rozhodnutím zásadně nesouhlasí a domnívá se, že bylo vydáno na základě nesprávného hodnocení jejího zdravotního stavu, poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a v celém svém obsahu vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Namítala, že při

zpracování posudku došlo k závažnému porušení, když nebyla k dispozici její kompletní zdravotní dokumentace, posudek byl zpracován z nedostatečných podkladů a nemůže odrážet její celkový zdravotní stav, ani pokles její schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí žalované a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 23.9.2009 číslo X zamítla žádost žalobkyně, kterou se domáhala přiznání plného invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 z.č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Novém Jičíně ze dne 26.8.2009 není žalobkyně plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25 %;

- lékař OSSZ Nový Jičín dne 26.8.2009 na základě výsledků lékařského vyšetření provedl posudkové zhodnocení, ve kterém uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole VI., odd. B, položka 10, písm.a) přílohy č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb. a způsobuje 15 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 6 odst.4 citované vyhlášky zvýšil stanovenou hodnotu o 10%, celkově na 25%. Vydal výrok, že posuzovaná není plně invalidní dle § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1,2 zák.č. 155/95 Sb. Uvedl, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahuje hodnoty ani 33%, rovněž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl.284/1995 Sb., umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek, ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příl.č.4 vyhl.č. 284/1995 Sb. značně ztěžující obecné životní podmínky;

- posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě dne 27.5.2010 posoudila zdrav. stav žalobkyně na základě prostudování zdrav. dokumentace praktické lékařky MUDr. M.M. a kompletní spisové dokumentace. Zjistila tento diagnostický souhrn:

- Hodgkinův lymfom /potvrzen histologicky v r. 2005/, léčba chemoterapií i radioterapií ukončena v 11/2006, t.č. klinicky kompletní remise, bez zvětšení periferních uzlin,
- stav po Clostridiové pankolitidě v 12/2006 se šokovým průběhem, stav komplikován opakovanými enterorrhagiemi,
- stav po kompresivní zlomenině těl obratle L1, L2 v bederním úseku a kompresi Th8-12 v terénu osteoporózy při kortikoterapii a hypokalcemii v r. 2006, t.č. bolestivý syndrom hrudní i bederní páteře, hrubá dynamická dysfunkce páteřního sloupce.

U žalobkyně se ke dni 23.9.2009 jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl Hodgkinův lymfom, který dle přílohy č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., kap. II, pol. 4, písm. b/, způsoboval 35 % (z rozmezí 25-40 %) pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Posudková komise uvedla, že k datu 23.9.2009 nešlo u žalobkyně o zdravotní postižení uvedená pod písmenem c/, d/. Nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani se nejedná o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. Vznik částečné invalidity byl určen dnem 15.4.2009.

Výše uvedená skutková zjištění opírá soud o rozhodnutí ČSSZ ze dne 23.9.2009 číslo X, posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 27.5.2010 a posudek lékaře OSSZ v Novém Jičíně z 26.8.2009.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR, a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem odborným internistou na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy. Odůvodnila odlišné posouzení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně oproti posouzení lékařem OSSZ v Novém Jičíně dne 26.8.2009.

Podle § 38 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

a/ poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo b/ je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti

soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Pro uznání plné invalidity musí dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, anebo musí být zjištěno zdravotní postižení vyjmenované v příloze č. 3 vyhl.č. 284/95 Sb., zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu u krajského soudu byla posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí prokázána částečná invalidita žalobkyně k datu vydání napadeného správního rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod z důvodu neuznání plné invalidity, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.). V důsledku úpravy obsažené v § 81 a § 86 odst.3 zákona č. 592/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, je nositel pojištění (ČSSZ) povinen přiznat popřípadě i jen částečný invalidní důchod, zamítne-li žádost o plný invalidní důchod a soud v přezkumném řízení soudním po doplnění dokazování zjistí, že žalobce je částečně invalidní.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud proto přezkoumávané rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), když žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 23.9.2009 na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu. Posudek lékaře OSSZ, z něhož žalovaná vycházela, z hlediska skutkového i právního stavu neobstál. Žalobkyni je nutno k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí považovat za částečně invalidní, přičemž invalidita vznikla ke dni 15.4.2009. Žalovaná pak přizná částečný invalidní důchod i bez nové žádosti.

Je-li účastník zastoupen advokátem, je podle § 57, 61, 64 s.ř.s mimo jiné součástí nákladů řízení odměna za zastupování. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. bylo rozhodnuto o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni, která měla ve věci úspěch, náklady řízení ve výši 1.600,- Kč. Náhrada nákladů právního zastoupení advokáta se ve správním soudnictví řídí vyhláškou č. 177/1996 Sb., nikoliv vyhl. č. 484/2000 Sb., neboť se jedná o řízení podle soudního řádu správního, nikoliv o řízení podle občanského soudního řádu. Její výše byla proto určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 odst.2 se za tarifní hodnotu považuje částka 1.000,-Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 1.000,- Kč - 500,-Kč. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na soudním a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné apod. Podle odst.3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,-Kč na jeden úkon právní služby.

Odměna advokátce byla stanovena za dva úkony právní služby po 500,- Kč (§ 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst.1 vyhl.č. 177/1996 Sb. - převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ze dne 24.11.2009 a 2x náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky po 300,- Kč, celkem 1.600,- Kč, nikoliv tedy ve výši 6.720,-Kč, jak bylo požadováno ve vyúčtování nákladů právního zastoupení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel nebo ten, kdo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27.7.2010

Samosoudkyně:
JUDr. Bohuslava Drahošová